

„dat ik wat minder *aanleg, karakter, goede compositie* en *goed koloriet* had en wat meer van dat eene noodige, *af* had.”

Dit eerste halfjaar van 1885 woonde Breitner in Huize Stadwijk, Beeklaan te Loosduinen. Hij verdiende wel meer dan het vorig jaar, maar „hij zat er toch nog bar in”, d.w.z. in de schulden. Een bestelling uit Amerika om voor een £ 100 een tamelijk beroemd doek van een oude meester (ook zeer beroemd) te copieeren¹⁾, gaf wel eenige opluchting, maar de Rotterdamsche bron kon nog lang niet opdrogen. Ook decoratief werk, dat een vriend hem opdroeg, bracht wat in, maar dit was al lang weer voor wat anders bestemd: „Als ik geld overhouw, ga ik een studiereis maken naar een of ander dorpje in Braband of Gelderland”.

Doch Van Stolk hoeft niet te denken, dat hij lui is of dat hij Van Stolk's schilderijen, die hij nog onder handen heeft – de Hoefsmid is al belangrijk verbeterd – zal verkwanselen. Hij heeft te veel achting voor hem om zoo iets te doen.

Maar de verhouding wordt er toch niet inniger op, de correspondentie hokt vrijwel een anderhalf jaar lang en wordt dan, nadat Breitner naar Amsterdam was vertrokken, weer met den volgenden brief van 22 December 1886 geopend.

(Amsterdam 22 December 1886)²⁾.

Zeer Geachte Heer,

Van mijnen geëerden vader vernam ik dat UEd met belangstelling gevolgd hebt, wat er in de laatste tijd alzo over mij gezegd is en geschreven en dat zoo langzamerhand een plaatsje ingeruimd word.

Misschien hebt U ook kennis gekregen of wel zeker weet ik dat, dat ik mij aan de leiding van den heer Allebé toevertrouwd heb.

Ofschoon ik nog niet kan zeggen dat ik er iets van merk, dat ik hier iets leer, wil ik toch de tijd niet vooruitloopen

1) Dit zal wel 100 dollar moeten zijn. Volgens Veth blz. 118 schilderde Breitner een kopie naar de Anatomische les van Rembrandt in het Maurits-huis. Dat „tamelijk beroemd” is prachtig.

2) Met potlood bijgeschreven door den geadresseerde.